

ಅಯ್ಯಾ. ನಮೋಟ್ಟಿಗೇ ಇರು. ನಾವು ನಿನ್ನ ಬೆಣಿಗೆ ಬಿಡ್ಡೊರು ಮರೀಬ್ಯಾಡು ಸುಶೀಲ ಬಿಡ್ಡತೊಡಗಿದರೆ ರಾಜುಮಲ ಸೊರ್ ಸೊರ್ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕರುಳಲ್ಲಿನೋ ಅಗತ್ಯಾಡಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರಿ ಅನುವಂತೆ ಸಸೇ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ಚಂದ್ರು ಮುರುಡೆಳ್ಳರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಂದವ ಕೇಶವ ಮತ್ತೆವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಯ್ಯು ತನಗೆ ಅರ್ಚಿಂತಾಗಿ ಏವತ್ತು ಸಾವು ಕೊಡಿಸು ಅಂತ ಗೋಗರೆದು ಹೋದ. ಹತ್ತು ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಕೇಶವ ಬಂದಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರದೊಯ್ಯುವ ಪ್ರಸೂಪ ಮಾಡಿದ. ಏನು ಅರ್ಚಿಂಟು ಅವನಿಲ್ಲಿ ಇರಲೀ ಅಂತ ತಂಗಿಯರು ವಾದಿಸಿದರು. ‘ಕೇಶವ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಆಗೋಯ್ಯು ಇಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲ ಬಂದ್ರ ಐವತ್ತೋವತ್ತೋ ಸಾವುನಾರು ಕೊಡುವ ಅಂತ...’ ಈಶ್ವರ ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಕೇಶವ ಇಪ್ಪಗಲ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದ. ರಾಜುಮಲ, ಸುಶೀಲರತ್ನ ನೋಡಿ, ‘ನಂಗೋತ್ತಿತ್ತು. ನಿವೃ ವತಾಯ ಮಾಡಿ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಏನೋ ಮಶ್ವರಿ ಮಾಡು ಅಲೋಹ್ಯೇ ಅದೆ ಅಂತ ಅಂದಂಡಿದ್ದೆ...’ ಅಂದ. ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ ತೆಗೆಲ್ಲೊಯ್ಯು. ಈಶ್ವರನೆ ಹೊನೆಗೆ ಸದ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಮೇಲೆ ನೋಡುವ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ‘ನಮಗೂ ಗೊತ್ತದೆ. ಹ್ಯಾಂಗಿ ನಿನು ಅಸ್ತಿ ಇಚ್ಛಿತ್ತಿಯೋ ನೋಡತೇವೆ’ ಅಂತ ಕೇಶವನಿಗೆ ಹೇಳಿದವರು, ‘ಅಣ್ಣ ಮರೀಬೇಡ, ದಿನಾ ಘೋನು ಮಾಡಿರು ಅಯ್ಯಾ...’ ಅಂತ ಈಶ್ವರನಿಗೆಂದರು ಹೋರಡುವಾಗ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದ ದಿನಂದಲೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಕೆದ್ದು

ಘೋನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕಾಯಂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೇಶವ ಕೂಗಾಡತೊಡಗಿದ. ‘ನಂಗೋತ್ತಿತ್ತು, ಆ ರಂಡೇರು ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಸಮಾ ತುಂಬತಾರೆ ಅಂತ. ಅಣ್ಣಿ... ಇಲ್ಲಿ ನಿಂಗಾರು ಏನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದ್ದು? ಈ ಕಡಿ ಜೂನವೇ ಇಲ್ಲ ನಿಂಗೆ. ಕುಂತಲ್ಲಿ ಉಟಿ, ತಿಂಡಿ, ಚಾ ಎಲ್ಲ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರಿ ಅಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸೋಸೆ ಶುಭಾ ಕೊಡಿತ್ತಿಲ, ನೀನು ಮಲಗ್ಗಾದ್ದು ಎದ್ದಾ ಹುಶಾರಾದ್ದು ಅಂತಲ್ಲ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಮುಖೂರು ವರ್ಷ... ಅಣ್ಣಿ ಅನ್ನೂ ಬುಣಿಕ್ಕಲ್ಲ ಅನುಸ್ತದ ನಿಂಗೆ ಕನ್ವೋರ್ನಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹತ್ತಿರ ಕೂತವನ್ನ ಈಶ್ವರ ಮೌನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ.

ಬೆಳ್ಗೆ ಮೆತ್ತಿನ ಬಾಗಿಲ ಹೆಚ್ಚಿರ ಒಬ್ಬುದೆ ಕೂತಿದ್ದ. ಎದುರು ತಾರಿಯಮೇಲೆ ಬೆಣ್ಣೆಯೊಣಿಸುವ ಹಗ್ಗ ಕಾಣಿತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ತನ್ನ ವತ್ತಲಳಜ್ಞಾದರೂ ನೋಡುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದು ಅನಿಶ್ಚಯ. ತನಗೆ ಮತ್ತೆ ನೇನಪು ಅಳಿಸಿಹೋಗುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಕ್ಷಣಾಕಾದರೂ ಹಾಗಾಗಬಹುದು ಅಂತ ಮೇಸೇಜು ಕಳಿಸಿದ ಮೂರೂ ತಂಗಿಯರಿಗೆ. ನಂತರ ಮೇಸೇಜು ಅಳಿಸಿಹಾಕಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಚಹಾ ತಿಂಡಿಗೆ ಕರೆಯ ಬಂದ ಶುಭಾಳನ್ನು ಗುರುತು ಸಿಗದವನಂತೆ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ನೋಡಿದವ, ‘ಮಾವಿನಕುವೆ ಮಾವಿನಕುವೆ...’ ಅಂತ ಗಡಸಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶ್ಲಂಘನ್ನು ದಿಕ್ಕಿಸತ್ತೊಡಗಿದ. ‘ಮತ್ತೆ ಮೋದಿನಂಗಾಗದೆ... ಅಯ್ಯಾ ದೇವೈ’ ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತ ಶುಭಾ ದಡದಡನೆ ಮೆಟ್ಟಿಲೀಂದು ಕೆಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದಳು.

ಬನವಾಸಿ ವೆಂಕಟೇಶ ದೀಪ್ತಿ

ಕಲಬುಗಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಇಲಾವಿಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸಿದ ವೆಂಕಟೇಶ ದೀಪ್ತಿತ್, ಭಾರತೀಯ ಸೇನಯಲ್ಲಿ ವಾರಂಟ್ ಆರ್ಮೆನರಾಗಿ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಬಾರಾಮುಲ್ಲಾ, ಕುವ್ವಡಾ, ಶ್ರೀನಗರ, ನಗ್ರೋಟ ಮತ್ತು ನವದೆಹಲ್ಲಿ, ನಾಗಪುರಗಳಲ್ಲಿ ನೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಳಿಕೆ, ದೂರದಂಪತ್ತಕ ಇಲಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರು. ವೃಕಟೆ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು: ‘ಕಾವಡಿ’, ಬೆರಿಗಂಡಿದ ಮಣ್ಣ’, ‘ಗಡಿಯಿಚೆಯ ಸದ್ಗುಳು’. ಕಾದಂಬರಿ: ‘ನಕ್ಕೆತ್ ನುಂಗುವ ಸಮಯ’. ವೃಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ.